A°. 1838. N°. 43.

DINGSDAG, DEN 29sten MEI.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

BESLUIT van den Gouverneur Generaal van den 1 Mei 1838, waarbij eene nieuwe redactie is gearresteerd van de Bijlage Lit. B, gevoegd achter de Wet van den 24 Januarij 1838, betrekkelijk de uitoefening der GENEESKUNDIGE WETENSCHAPPEN in de Kolonie Suriname.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Alle degenen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo Wij in ervaring zijn gekomen, dat in de Bijlage *B*, gevoegd achter de Wet van den 24 Januarij 1838 *betrekkelijk de uitoefening der geneeskundige Wetenschappen in de Kolonie* Suriname *Gouvernements-Blad No. 2*, onderscheidene misslagen zijn ingeslopen,

ZOO IS HET, dat Wij, het [illegible] pligt achtende, die te [illegible] hebben goedgevonden en verstaan, gelijk als Wij goedvinden en verstaan bij deze:

ARTIKEL 1.

De navolgende nieuwe redactie van genoemde Bijlage te arresteren.

(F. I. zie de Bijlage achter het Gouvernements-Blad No. 8).

ART. 2.

Deze nieuwe redactie uitsluitend verpligtend te verklaren voor de belanghebbenden, zoodanig dat de Bijlage, die sub *B* gevoegd was achter de Wet op de uitoefening der geneeskundige wetenschappen dd 24 Januarij 1838, wordt buiten effect gesteld van den dag af, dat het tegenwoordig Besluit zal zijn afgekondigd.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gewone wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-Blad geïnsereerd.

Gearresteerd te *Paramaribo*, ten Gouvernementshuize den 1sten Mei 1838, het vijf en twintigste jaar van Zijner Majesteits Regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
GUS. DE VEER.

Gepubliceerd alhier aan *Paramaribo*
den 21 Mei 1838.
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 26 Mei* 1838.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 25 dezer, No. 586/535, is aan RUDOLPH HENDRIK STROOHALM, PIETER JAN STROOHALM, ELISABETH CHRISTINA STROOHALM Echtgenoot van RUDOLPH HENDRIK BRAAM, JOHANNA FREDERICA STROOHALM en ANNA MARIA GHICHERIT STROOHALM, gepermitteerd geworden om den familie-naam van VAN HALM te mogen aannemen, met weglating van dien van STROOHALM, waaronder zij op de Burger-registers zijn bekend geweest; en is voorts de noodige autorisatie verstrekt geworden om van die naams verandering, de noodige aanteekening op die registers te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Militair Bureau.

Den 28 Mei 1838.

De ondergeteekende zich wegens dienstzaken naar *Curaçao* moetende begeven, zoo heeft Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal bij Gouvernements-Order van den 14den dezer No. 141, bepaald, dat met de directie van het MILITAIR BUREAU, gedurende de afwezigheid van den ondergeteekende uit deze Kolonie, belast zullen zijn de Heeren F. C. COBLIJN, oud *Eerste Luitenant* bij de Schutterij en G. E. HOEMANN, *Tweede Luitenant* bij de Kompagnie Guides.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Militair Bureau.

Den 28 Mei 1838.

Door Z. M. den Koning zijn, bij besluit van den 5 Maart 1838, No. 76, bij het Bataillon Jagers No. 27, bevorderd en aangesteld:

Tot EERSTE LUITENANTS:

De oudste Tweede Luitenants PIETER VAN ASSEN en FRANÇOIS ANTHONIJ JANTKE van het Bataillon, en

Tot TWEEDE LUITENANT:

De Sergeant Majoor HERMAN LEONARD DE VILLENEUVE, mede van het Bataillon.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Buitenlandsche Berigten.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met 30 Maart 1838.

Fransche Berigten.

PARIJS, 25 Februarij.

Uit een Fransch blad ontleenen wij het volgende, geschiedkundige overzigt van eenige gedenkwaardige branden:

„Na de drie branden die, gelijktijdig te gelijkertijd, het keizerlijk paleis te Petersburg, de koopmansbeurs te Londen en nu de schouwburgen te Parijs hebben vernield, zullen de navolgende geschiedkundige herinneringen niet zonder belangstelling worden gelezen. Men zal daaruit den invloed kunnen opmerken, dien ieder tijdvak op deze soort van nationale rampen heeft uitgeoefend.

Men was ter naauwernood eenswezig bekomen, zegt Tacitus, van de noodlottige gebeurtenis van Fidenae, (de instorting namelijk van eenen niet hecht genoeg gebouwden schouwburg) toen vijftigduizend menschen gedood of gekwetst werden, als wanneer een ontzettelijk brand binnen Rome, ten jare 780 van deszelfs stichting, onder de regering van Tiberius, onberekenbare verwoestingen aanrigtte. Te midden van den algemeenen brandnood bleef het standbeeld van Tiberius door de vuurwoede verschoond. *(Cunctis circum flagrantibus sola Tiberii effigies inviolata mansit.)*

Negen jaren later, onder dezelfde regering, werd een gedeelte van het nabij de Aventijnsche wijk gelegen circus en de wijk van den Aventijnschen berg zelve in de asch gelegd. Het herbouwen der afgebrande huizen kostte honderd millioen sesterien, dat is bijna twintig millioen van onze munt. De grootste brand, die immer te Rome heeft plaats gegrepen, was die tijdens de regering van Nero. Dezelve begon den 19den Julij 64, en duurde onafgebroken zes dagen voort. Het is immer gebleken, segt Tacitus, of men dien brand heeft moeten wijten aan het toeval, dan wel aan Nero. Daar het vuur zich het eerst vertoonde in het gedeelte der stad, hetwelk digt bebouwd was met winkels, gevuld met allerlei brandbare stoffen, en geene opene pleinen daar tusschen waren gelegen, zoo was er niets dat de woede der vlammen stuitte. Dus zag onbedwongen snelheid voortsleepende, eerst vernielende al wat laag bij den grond was gelegen, vervolgens opklimmende naar de hoogten, [illegible] in alle lage gedeelten [illegible] hoogtige en enge, onregelmatige straten van het oude Rome uitmaakten. De jammerkreten en de radeloosheid der vrouwen, de waggelende gang der grijsaards en kinderen, het wanhopig door elkander woelen der ingezetenen, zieken met zich voerende of trachtende dezelve op eene veilige plaats te brengen; dit angstig zorgen voor elkander, maar nog meer de uitgestrektheid van den brand, maakte dat geene geregelde hulp tot blussching kon worden aangewend, en veelal, wanneer de inwoners zich in veiligheid waanden, zagen zij zich eensklaps door de vlammen omsingeld, of zoo zij al op eene onaangetaste plaats al een gekomen werden zij aldra door den brand gevoed ingehaald. Eindelijk niet meer wetende wat gevaar was, of waar redding was te vinden, bleven zij bij hopen op de straten en pleinen als het ware op elkander gestapeld liggen. Schier ieder had alles verloren wat hij bezat. Zelfs zag men sommigen zich in de vlammen werpen, uit onbegrensde ellende of uit bloedverwanten, welke zij niet aan de woede der vuurs hadden kunnen ontrukken. Niemand was er, die het waagde te midden van zoo veel verwarring orde te herstellen, want men hoorde zelfs duizende dreigen van bedreiging, die het blusschen der vlammen verboden, zelfs zag men lieden die openlijk brandbare stoffen rondwierpen, luidkeels roepende, dat zij slechts het bevolen van hun gegeven bevelen opvolgden. [illegible] hield de brand, ten laatste aan de Esquilijn op, doch niet dan nadat men een eindeloos getal gebouwen had neder gerukt, opdat de vuurzee toch eindelijk door eene leegte mogt worden gestuit. Doch de zoete hoop van verdere rampspoed verschoond te blijven, was van korten duur, want spoedig barstte de vuurgloed op nieuw uit, en sloegen de vlammen naar het [illegible] gedeelte der stad over, doch de menschen bevonden zich er in, [illegible] tempels en inrigtingen voor openbare vermakelijkheden, dooden minder menschen, [illegible]

ruimte was voor het nedervallende puin. Talloos waren de woonhuizen, de paleizen en de tempels, die in de algemeene vernieling te gronde gingen. De oudste godsdienstige gedenkteekenen, opgerigt door Servius Tullius, den Arkadischen Evander, het altaar van Jupiter Stator, het paleis van Numa, de tempel van Vesta, met en benevens de huisgoden van het Romeinsche volk, werden geheel verwoest, zonder nog te spreken van de menigte, door zoo vele overwinningen vergaarde rijkdommen, al de kunstgewrochten van Griekenland en een groot aantal echte handschriften, oude gedenkstukken van vindingsgeest, die door niets waren te herstellen. Algemeen kwam het gerucht in omloop, dat, op het eigen oogenblik der uitbarsting van den brand, Nero op zijnen schouwburg was geklommen en daar, bij zinspeling op den voor zijne oogen plaats hebbenden rampspoed, op de vernieling der stad Troje had bezongen. Hij bediende zich van Romes rookend puin om zich een prachtig paleis te bouwen.

Weinige dagen voor het overlijden van den lafhartigen keizer Vitellius brandde het kapitool gelijk met den grond af.

In het midden der zevende eeuw stak de kalif Omar de boekerij van Alexandrië, die grootsche verzamelplaats van alle menschelijke kennis, in brand. In de middeleeuw waren groote branden zeer menigvuldig, daardoor dat het meerendeel der gebouwen uit hout was zamengesteld, dat men geene spuiten bezat om de vlammen in derzelver voortgang te keeren, en dat de meeste steden noch verlicht, noch geplaveid waren. In 1421 werd Amsterdam voor een derde gedeelte in de asch gelegd. In 1417 brandden te Bazel meer dan 300 gebouwen af. Te Koppenhagen werden in 1728 niet minder dan 67 straten, 5 kerken, al de gebouwen der bibliotheek en der hoogeschool door brand vernield. Na den brand te Geneve, in 1670, werden meer dan 500 arbeiders gedurende eene maand tijds gebezigd, om het bed van den Rhone op te ruimen en te bevrijden van de overblijfselen van den geweldigen brand. In 982, in 1132 en in 1436 werd een groot gedeelte van Londen in de asch gelegd; dikmaal bereikten de vlammen de houten brug over de Teems en verteerden deselve. De brand van 1212 veroorzaakte den dood van 3000 menschen. Den 3den September 1666 werden 600 straten, in welke 89 kerken en 13,200 huizen zich bevonden, dat is te zeggen een vijfde gedeelte van de stad, tot asch verteerd; de brand duurde 3 dagen. In 1671 rigtte men, ter herinnering aan deze noodlottige gebeurtenis, eene obelisk op.

In het jaar 59 werd Lijon door brand genoegzaam gansch en al in eenen puinhoop veranderd. Deze stad was toen reeds zoo magtig, en had zoo vele middelen, dat men naauwelijks twintig jaren daarna hare grootheid en pracht algemeen roemde.

Zie hier een voorbeeld van gruwelijke wreedheid bij brand. Toen in het jaar 1788, te Meaco op Japan, een felle brand uitbarstte verliet de regende vorst met den meesten spoed zijn paleis, doch daar de straten zoodanig met vlugtende menschen waren opgevuld, dat hij in zijnen haast niet snel genoeg konde voortkomen, doodden zijne trawanten meer dan duizend personen om hem eenen weg te banen.

Op den 15den Mei 1571 gaven de Tartaren Moskou aan de vlammen prijs. Deze uit hout gebouwde stad werd andermaal, ten deele door brand vernield in de jaren 1737, 1748 en 1752; bij dien laatsten brand, of aan de gevolgen daarvan, verloren meer dan 500 menschen het leven. Den 15den September 1812, daags na den intogt der Franschen binnen Moskou, werd de stad op last van den kommandant Rostopchin in brand gestoken; den 20sten dier maand brandde zij nog; den 17den nam de Fransche gendarmerie vier-en-twintig der brandstichters gevangen, die door eenen krijgsraad ter dood veroordeeld werden; naauwelijks een tiende gedeelte der stad was staande gebleven.

Tijdens den geweldigen brand te Petersburg in 1734 werd een aanzienlijk gedeelte der stad in de asch gelegd. De wijk, waar de brand ontstond, deelde het vuur, door een houten zegeboog, aan een insgelijks van hout zamengesteld paleis mede. De stad ware behouden gebleven, indien men dezen nietigen triomfboog had neergehaald; maar de Russische generaal, die de bluschpogingen leidde, de eerste letter van den naam der regerende keizerin op den zegeboog ontwarende, durfde de hand niet te slaan aan het keizerlijke naamcijfer. Hij zond eenen renbode acht mijlen ver naar de plaats, waar het hof resideerde, om instructien te halen, en terwijl hij op dezelve wachtte, hadden de vlammen langs den zegeboog het paleis en zoo vervolgens het overige gedeelte der stad aangegrepen.

De hevigste branden, die te Parijs zijn voorgevallen, waren die in de jaren 1618, 1737, 1763, 1772, en 1776. Het hôtel-Dieu werd in 1737 en 1772, onder meer andere gebouwen, in de asch gelegd; in dit laatstgenoemde jaar kwamen verscheiden honderde zieken, die zich binnen dat gebouw bevonden, in den vuurgloed om. Den 10den Januarij 1776 had de vernieling van het paleis van justitie het verlies van vele oude belangrijke werken en handschriften ten gevolge. Op den 18den Augustus 1794 brandde de boekerij St. Germain-des-Prés tot den grond af. De brand van het Odeon op het einde van Maart 1819 is een ieder bekend.

Londen is nu onlangs zeer kort na elkander door twee noodlottige branden getroffen; verleden jaar Westminster Abbey en de parlementshuizen en nu de kolossale beurs.

Branden zijn heden ten dage veel minder gevreesde rampen dan eertijds. In de middeleeuwen werden gansche wijken in de asch gelegd, vijf of zes honderd menschen, somtijds duizende, verloren het leven bij zulke noodlottige gebeurtenissen of ten gevolge van de daaruit voortvloeijende ellende. Tegenwoordig weet de snelheid en de doelmatigheid der openbare hulp den brand bijkans altijd te bepalen binnen den kring van zijn oorsprong: slechts zeldzaam verliezen menschen daarbij het leven; maar in geene groote stad bestaan zulke wijze bluschmaatregelen als te Parijs en Londen; te eerstgenoemde stad door de organisatie en onderhouding onzer bewonderingswaardige pompiers-kompagnieen; te Londen door de brandwaarborg-maatschappijen, die ieder hun afzonderlijk personeel en bluschmiddelen bezitten.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 26sten dezer, het Schip *Noord Holland*, Kapt. H. K. Ruijl, van Amsterdam, hebbende 42 dagen reis; Passagiers: de Heeren J. de Brouwer, Chir. Majoor, W. A. van Toll, 1e Luitenant der 2e Afd. Infanterie, J. van der Monde, Officier van Gezondheid 2e. Klasse, C. H. Bödeker Officier van Gezondheid 3e. Klasse, benevens twee Sergeanten, drie Korporaals en vijf en zestig Manschappen en Mej. A. A. B. Munsteeg.

Idem, de Nederl. Sloep *Trafalgar*, Kapt. J. H. Thomas, van Coronie, hebbende 3 dagen reis; Passagiers: de Heer B. Macdonald en vier Slaven

Den 27sten Z. M. Transport Schip DORDRECHT, Kapt. Luit. ter Zee COOPS, van Hellevoetsluis; hebbende 32 dagen reis.

Advertentien.

Pupillaire Raad.

In de Vergadering gehouden op Dingsdag den 22sten dezer, zijn bij inschrijving verkocht, *19 balen Schoone en een baal Vuile Katoen*, afkomstig van de Plantaadje *Johanna Charlotte*; zijnde het hoogste bod geweest:

Voor Schoone Katoen 52 Centen per ℔ n
En voor Vuile » 26 » » » »
en het laatste bod:
Voor Schoone Katoen 35 » » » »
En voor Vuile » 16½ » » » »

Paramaribo, den 26 *Mei* 1838.
De fungerende Secretaris,
N. G. VLIER.

(21770) De gevondene KLOKKEN, HOROLOGIEN en andere Voorwerpen in den Boedel RAPHAEL FERNANDES, ingevolge gedane reclames op Woensdag den 6den Junij e. k. des morgens om 8 uren in het locaal van het Departement der *Onbeheerde Boedels en Wezen*, zullende worden uitgegeven; zoo wordt daarvan aan de belanghebbenden kennis gegeven.

Paramaribo, den 28 *Mei* 1838.
M. N. ARLAUD,
2de Commies.

TOONEEL GENOOTSCHAP
THALIA.

Op Zaturdag den 9den Junij e. k., des middags ten 12 ure, zal het *TOONEEL-GEBOUW* worden opgerigt, op het Erf aan de *Wageweg*, over de *Zwartenhovenbrug Straat*.

Het BESTUUR noodigt de Leden en Deelhebbers in het plan van inteekening, als ook de overige Ingezetenen, plegtig uit, tot de bijwoning dier handeling, en vertrouwt dat zij zich *thans* zullen overtuigen van den *vasten wil*, om aan de bedoelingen van dit Genootschap gevolg te geven, en van den ijver, waarmede daaraan wordt gearbeid, en daardoor, voor zoo veel noodig, werden aangespoord, tot de spoedige voldoening hunner aandeelen, ten einde aan de voortzetting van het aangevangen werk, geene stremming worde te weeg gebragt. (21778)

Op last van 't Bestuur,
De Secretaris,
H. E. WESENHAGEN.

J. J. OOIJKAAS JR.

heeft ontvangen per de *Noord Holland*, Kapt H. K. RUIJL:

Boter; Kaas; Hammen; Calicos, vriesche Bonten; Gingangs; Bielefelder, Osnaburgs- en sloop Linnen; Estopilles; stellen Tafelgoed; Chamoisen.

Vilte Hoeden, Zijde en Neger dito, *een nieuw assortiment* KOPER-, BLIK- en VERLAKTWERK; Schoenen en Pantoffels; diverse ingelegde GROENTENS; Pruimen; Rosijnen; Amandelen; Gember; BANKETBAKKERSWAREN.

Gort in pullen; Tafel, Dessert- en Scheermessen; Genever; Brandewijn; Seltser-water; Roodewijn in oxhoofden en halve idem; Madera in halve en achtste pijpen.

SPIJKERS; KALK en CEMENT; Lijn en Raap Olie, VERFWAREN en onderscheidene *GOEDEREN* meer. (21777)

THEODOR CORDUA

heeft per de *Noord Holland*, Kapitein RUIJL ontvangen, en biedt voor *civiele* prijzen te koop aan:

Boter: Z. M., Komm. en Limburger Kaas; Hammen; Rolpens; Worst; Saucijsjes; Rook Pekelspek en gezouten Vleesch in kwart tonnen; Haring; Anchovisch; Leeuwrik in blik, Broodsuiker, Joosjes-, Hysan- en zwarte Thee, Thee Banket, extra Roodewijn in oxh. en kisten, Maderawijn; Champagne, Cyder, Cherry-Brandy, cognac en witte Brandewijn, Jenever, Patent en beste Genua Olie, KOFFIJZAKKEN enz. enz. (18574)

(18573) De ondergeteekenden, de volmagt op den Heer P. F. CORSTEN, door deze intrekkende, geven aan een ieder daarvan kennis.

Paramaribo, den 28 *Mei* 1838.
J. H. KAMPF.
J. H. VAN DER KAMP.

Schepen in Lading.

Naar Amsterdam:

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *de Jonge Lodewyk Anthonie*, Kapt. R. Tjebbes. — Adres bij C. J. Leisner.

Het Nederlandsch snelzeilend Brikschip *de Verwachting*, Kapt. H. K. Hillers. — Adres bij Degenhardt en Kramer. — Sluit ultimo dezer.

Het Schip *Noord Holland*, Kapt. H. K. Ruijl. Adres bij Gebroeders Reijns.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.